

Hatodik üzenet

Pásztorolni Isten szerint

Igeolvasmány: Jn 21,15-17; Csel 20,28; 1Pt 5,2. 4; Ef 4,16

- I. **Az Úr helyreállító munkájában ma ott van a sürgős szükség a pásztorlásra.**
- II. **A pásztorlás a nyájról való mindent magába foglaló, gyengéd gondoskodást jelent – Jn 21,15-17; Csel 20,28:**
 - A. A pásztorlás a juhok minden szükségéről való gondoskodásra utal.
 - B. Az összes juhok jó ellátásra és jó gondozásra van szüksége.
- III. **Krisztus a jó Pásztor, a nagy Pásztor, a Főpásztor és a lelkeink Pásztora – Jn 10,9-17; Héb 13,20-21; 1Pt 5,4; 2,25:**
 - A. A jó Pásztoraként az Úr Jézus azért jött, hogy életünk legyen, és bőven legyen az – Jn 10,10-11:
 1. A lelki életét, az emberi életét, adta, és így elvégezte a megváltást a juhaiért, hogy ők osztozhassanak az Ő zoe életében, az isteni életében – 11. 15. 17. vers.
 2. Ő kivezeti a juhait az akolból Önmagába mint a legelőre, az etetőhelyre, ahol ők szabadon ehetnek Őbelőle, és táplálásban részesülhetnek Őáltala – 9. vers.
 3. Az Úr a zsidó és a pogány hívőket egyetlen nyájá (a gyülekezetté, Krisztus Testévé) alakította, amely az Ő pásztorolása alatt áll – 16. vers.
 - B. Isten feltámasztotta a halálból „a juhoknak nagy Pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust” – Héb 13,20:
 1. Az örökkévaló szövetség célja az Új Jeruzsálem kiteljesítése pásztorlás által.
 2. Az örökkévaló szövetség az új testamentum szövetségét jelenti egy nyáj elnyeréséhez; ez a nyáj a gyülekezet, ami Krisztus Testét eredményezi, és az Új Jeruzsálemben teljeseedik ki.
 - C. A Főpásztoraként Krisztus a nyáját a gyülekezetek előjáróin keresztül pásztorolja – 1Pt 5,4:
 1. Az előjárók pásztoroló munkája nélkül a gyülekezet nem épülhet fel.
 2. Az előjárók pásztoroló munkájának azt kéne jelentenie, hogy Krisztus pásztorol rajtuk keresztül.
 - D. A lelkeink Pásztoraként a pneumatikus Krisztus felügyeli a belső állapotunkat, gondoskodva a belső lényünk helyzetéről – 2,25:
 1. Úgy pásztorol minket, hogy gondoskodik a lelkünk jólétéről, és a felügyeletét gyakorolja a belső lényünk állapota felett.
 2. Mivel a lelkünk nagyon bonyolult, szükségünk van arra, hogy Krisztus, aki a megelevenítő Szellem a szellemünkben, pásztoroljon minket a lelkünkben, gondját viselje az értelmünknek, érzelmünknek és akaratunknak, valamint törődjön a problémáinkkal, szükségünkkel és sebesüléseinkkel.
- IV. **Ahhoz, hogy Isten szerint pásztoroljunk, egyé kell válnunk Istennel, alkatilag fel kell épülnünk Istennel, élnünk kell Istent, ki kell fejeznünk Istent, képviselnünk kell Istent, és szolgálnunk kell Istennel:**
 - A. Az Isten szerinti pásztorlás megköveteli, hogy egyek legyünk Istennel, és alkatilag felépüljünk Vele – Jn 14,20; 1Kor 6,17; Ef 3,17; Kol 3,10-11.
 - B. Csak azok, akik Istent élik, tudnak Isten szerint pásztorolni – Fil 1,21a:
 - C. Isten örökkévaló célja Önmagát az életünként belénk munkálni, hogy kifejezhessük Őt – 1Móz 1,26; Ef 1,11; 3,11; 2Tim 1,9.
 - D. Mint azoknak, akik Isten szerint pásztorolnak, képviselnünk kell Istent, és az ügyvivő Istenként kell működnünk – 2Kor 1,3-4. 12. 15-16; 2,10; 10,11; 11,2.

E. Amikor Isten szerint pásztoralunk, akkor az azt jelenti, hogy Istennel szolgálunk másoknak:

1. Az, hogy mennyire szolgálhatunk Istennel másoknak, attól függ, hogy a lényünket megtörte-e Isten az élet kiáramlásához – 4,10-12. 16; Héb 4,12.
2. Ha Istennel akarunk szolgálni egymásnak, akkor a kegyelem, az igazság, a szellem és az élet beszédeit kell szólnunk, a lényünkbe bemunkálódott, folyamatokon átment Istennel szolgálva – Ef 3,16-17; 4,25. 29; Jn 6,63.

V. Péter felszólította az elöljárókat, hogy pásztoralják Isten nyáját Isten szerint – 1Pt 5,2 [angol ford. alapján]:

- A. *Isten szerint* azt jelenti, hogy Istent kell élnünk.
- B. Amikor egyek vagyunk Istennel, Istenné válunk, és Isten vagyunk abban, hogy másokat pásztoralunk.
- C. Isten szerint pásztoralni azt jelenti, hogy Isten természete, vágya, útja és dicsősége szerint pásztoralunk, nem pedig a mi preferenciánk, érdekünk, célunk és hajlamunk szerint.
- D. Isten szerint pásztoralni azt jelenti, hogy aszerint pásztoralunk, ami Isten az Ő tulajdonságaiban.
- E. Ahhoz, hogy Isten szerint pásztoraljunk, Istenné kell válnunk életben, természetben, kifejeződésben és funkcióban:
 1. Csordultig meg kell telnünk az isteni étellel, a kútfőként, a forrásként és a folyóként élvezve a Háromegy Istent, hogy az isteni élet összességévé váljunk, sőt, magává az isteni étellel váljunk – Jn 4,14; Kol 3,4.
 2. Istenné kell válnunk az Ő tulajdonságaiban: a szeretetében, a világosságában, az igazságosságában és a szentségében.
 3. Krisztus reprodukciójának, Isten kifejeződésének, kell lennünk, hogy a pásztoraló munkánkban Istent fejezzük ki, ne pedig az ént a hajlamával és a sajátosságaival.
 4. Istenné kell válnunk az Ő pásztoraló funkciójában, amellyel Isten nyáját pásztoralja aszerint, ami Ő, és az Ő ökonómiájában lévő célja szerint.

VI. A pásztoralás, amely felépíti Krisztus Testét, kölcsönös pásztoralás – 1Kor 12,23-26:

- A. Mindannyiunknak Krisztus organikus pásztoralása alatt kell állnunk, és egynek kell lennünk Ővele, hogy pásztoraljunk másokat – Jn 21,15-17.
- B. Az összes hívőnek, tekintet nélkül az életben való növekedésükre, szüksége van pásztoralásra.
- C. Mindannyiunknak vannak hibáink és hiányosságaink, és szükségünk van másokra, hogy pásztoraljanak minket.
- D. Juhok is és pásztoralók is vagyunk – pásztoralunk és pásztoralásban részesülünk kölcsönösségben.
- E. Ennek a kölcsönös pásztoralásnak a révén a Test felépíti magát szeretetben – Ef 4,16.